

C-746/23. sz. ügy

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás**

A benyújtás napja:

2023. december 5.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Consiglio di Stato (Olaszország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. november 29.

Felülvizsgálatot kérelmező felek:

Cividale SpA

Flag Srl

Ellenérdekű felek:

Ministero dello Sviluppo Economico

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività
imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico

Dipartimento per lo sviluppo e la coesione economica del Ministero
dello Sviluppo Economico

Direzione Generale per l'incentivazione delle attività
imprenditoriali del Ministero dello Sviluppo Economico-Divisione
X

Az eljárásban részt vevő másik fél:

Fonderia di Torbole SpA

Az alapeljárás tárgya

Kérelem a T.A.R. per il Veneto (Veneto tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) 00118/2019. sz. ítéletének felülvizsgálata iránt, amellyel a T.A.R.

per il Veneto (Veneto tartomány közigazgatási bírósága) elutasította azt a keresetet, amelyet a Flag s.r.l. társaság terjesztett elő annak a 2013. május 29-i 1303. sz. határozatnak a megsemmisítése iránt, amellyel a Ministero dello Sviluppo Economico (gazdaságfejlesztési minisztérium, Olaszország; a továbbiakban: MISE) – egy korábbi feljegyzésben szereplő ideiglenes elismeréssel ellentétben – az említett társaságnak az öntödei ágazat racionalizálását célzó programban való részvételéhez történő hozzájárulás jogcímén csak 200 000,00 euró kifizetését engedélyezte a társaság javára.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A Consiglio di Stato (államtanács, Olaszország) az EUMSZ 267. cikk alapján előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemének tárgyát – a konkrétan a decreto ministeriale n. 73/2004 (73/2004. sz. miniszteri rendelet) 2. cikke 2. bekezdésének a) és b) pontjában előírt hozzájárulás helyes minősítése céljából – az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk, valamint a 659/1999/EU tanácsi rendelet értelmében vett „állami támogatás” fogalmának értelmezése képezi.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

[1] Az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikknek, valamint az 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendeletnek megfelelően „támogatásnak” minősül-e [az előzetes döntéshozatalra utaló jelen végzés eredeti változatának] 20. pontjában hivatkozott nemzeti jogszabály által szabályozotthoz hasonló, konkrétan a 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikke 2. bekezdésének a) pontja által előírt intézkedés?

[2] Az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikknek, valamint az 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendeletnek megfelelően „támogatásnak” minősül-e [az előzetes döntéshozatalra utaló jelen végzés eredeti változatának] 20. pontjában hivatkozott nemzeti jogszabály által szabályozotthoz hasonló, konkrétan a 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikke 2. bekezdésének b) pontja által előírt intézkedés?

A hivatkozott uniós jog

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés, különösen annak 107. és 108. cikke.

A 659/1999/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 659/1999 rendelet), különösen annak 2., 3. és 8. cikke.

Az állami támogatásra vonatkozó jogszabályok nemzeti bíróságok általi végrehajtásáról szóló bizottsági közlemény (HL 2009. C 85., 1. és azt követő oldalak; a továbbiakban: 2009. évi közlemény).

Az állami támogatás fogalmáról szóló, 2016. július 19-i európai bizottsági közlemény (C 262/1; a továbbiakban: C 262/1 közlemény), különösen a 4. fejezetének 66–69. pontja.

A hivatkozott nemzeti jog

Legge del 12 dicembre 2002, n. 273 (2002. december 12-i 273. sz. törvény; a továbbiakban: 273/2002. sz. törvény); különösen a 12. cikk, amely elindítja a vas- és acélöntődék ipari ágazatának racionalizálási programját, amelyet a Ministro delle attività produttive (termelési tevékenységekért felelős miniszter, Olaszország) rendeletében meghatározott eljárások és szempontok szerint kell végrehajtani, és amely az Európai Unió állami támogatásokra vonatkozó szabályainak tiszteletben tartása mellett egy sor célkitűzést követ, így többek között „*a) a termelési kapacitás átszervezésével és a termelési kapacitás versenyképesebb vállalkozásokban való koncentrációjának kedvező feltételek kialakításával is a termelés jobb minőségének előmozdítás[át]*”.

Decreto del Ministero delle Attività Produttive del 13 gennaio 2004, n. 73 (2004. január 13-i 73. sz. termelési tevékenységi miniszteri rendelet; a továbbiakban: 73/2004. sz. miniszteri rendelet); különösen:

a 2. cikk, amelynek értelmében: „*1. A termelési rendszerben meglévő túlzott termelési kapacitás miatt az ágazat átszervezése érdekében támogatásban részesülnek a termelési ciklust alkotó gépek és berendezések fizikai megsemmisítésére és a termelési telephely ebből következő bezárására irányuló programok [...].*

2. A hozzájárulás mértéke a 2002. március 7-i C(2002) 315. sz. bizottsági közleményben előírt két érték – a „fix költségekhez való hozzájárulási mértéke” és a „bontandó berendezések maradványértéke” – közül a magasabbat veszi alapul, és az:

a) 100%-nak felel meg a termelési kapacitásnak a vállalkozások közötti olyan összefonódásból vagy az öntödei vállalkozások közötti olyan megállapodásokból eredő csökkenése esetén, amelyek többek között biztosítják a foglalkoztatási problémák megfelelő megoldását. Az elidegenített termelést átvevő öntödének különösen azt kell bizonyítania, hogy az utolsó három elfogadott mérleg átlagában pozitív árbevétel-arányos jövedelmezőségi (ROS) értékeket ért el. Ezt könyvvizsgáló cégnek kell tanúsítania. Ezenfelül a szóban forgó öntöde az adott terület szakértője által készített szakvéleménnyel bizonyítja, hogy a saját berendezéseivel képes a tevékenységét megszüntető öntöde termelési tevékenységét megvalósítani;

b) a maximális összeg 60%-ának felel meg a termelési kapacitás pusztas csökkenése esetén.

3. Ezen értékek meghatározása a következőképpen történik:

a) a berendezések teljesítménye hozzájárulásának jelenértéke a 2000–2002 közötti utolsó hároméves időszakban; az ipari vállalkozás hozzájárulása mértékének meghatározásához a pénzügyi és rendkívüli bevételek és kiadások nem, kizárólag az üzemi eredmény részét képező bevételek és kiadások vehetők alapul;

b) az elidegenítendő berendezések könyv szerinti maradványértéke az értékcsökkenések 2002. december 31-i levonása után.

4. Maguk az értékek megállapítása egy [...] szakosodott hitelintézet által végzett szakértői vizsgálat útján történik.

5. Ezenfelül a hozzájárulást kérő vállalkozások kötelesek:

a) a mérlegek könyvvizsgáló cégek általi átsorolását a D. mellékletben szereplő séma szerint elvégeztetni;

b) a berendezések megsemmisítésére irányuló programokban gondoskodni az ebből adódó foglalkoztatási problémák megfelelő megoldásáról;

c) az e rendeletnek a Gazzetta Ufficiale della Repubblica italiana-ban [az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapjában] történő kihirdetésétől számított egy éven belül intézkedni az ösztönzők tárgyát képező berendezések megsemmisítéséről;

d) a hozzájárulás 100%-ában való részesüléshez az elidegenített termelést megvalósítani képes társasággal aláírt olyan megállapodást benyújtani, amelyben szerepelnek az e cikk 2. bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmények.

6. A termelő létesítmények megsemmisítése a létesítmények C. mellékletben felsorolt részeinek lángvágásából áll. E műveletek költségei csökkentik a fémhulladék értékesítéséből származó bevételt.

7. A vállalkozásoknak nyújtott ösztönzők koordinálásáért felelős főigazgató rendelkezésével e célból létrehozott bizottságok ellenőrzik a termelőberendezések megsemmisítését. [...]

8. A hozzájárulást kérő vállalkozások által a hulladék értékesítéséből szerzett, a berendezések lángvágásával és bontásával kapcsolatban felmerülő költségeket nem tartalmazó bevételt – mindenesetre a berendezések elidegenítéséért járó hozzájárulás egészének beérkezését követően – átutalással be kell fizetni az állami költségvetésbe. [...];

a 7. cikk: „1. Az a) pontban említett célokból a 2002. december 12-i 273. sz. törvény 12. cikkében előírt hozzájárulásokból részesülni kívánó, vas- és acélöntödei tevékenységet folytató vállalkozások:

a) kötelezően szerepelnek a cégjegyzékben; ez a jogi személyiséggel rendelkező vállalkozások 2000. január 1. előtti egyesüléséből, beolvadásából vagy szétválásából származó vállalkozásokra is vonatkozik; ez szintén vonatkozik a

öntödei termelési ciklus egészét végző termelési egységekre, még akkor is, ha azok ugyanahhoz a vállalkozáshoz tartoznak;

b) 2002. január 1. után nem változtatták meg termelésük tárgyát és berendezéseik szerkezetét;

c) 2001. december 31-ig rendszeresen az adott területnek a bíróság által kijelölt, a szakértők névjegyzékben szereplő szakértője által készített, eskü alatt tett szakvéleményben igazolt termelést végeztek;

d) a kérelem benyújtásának napján az elidegeníteni kívánt berendezések birtokában vannak;

e) nincs ellenük folyamatban csőd- vagy fizetéseképtelenségi eljárás [...]”;

a 9. cikk: „1. A támogatásban részesülő vállalkozásoknak tilos a kifizetéstől számított öt éven belül helyreállítaniuk a megszüntetett termelési kapacitást.

2. Az érintett vállalkozások az 1. bekezdésben foglalt rendelkezések be nem tartása esetén a helyreállított termelési kapacitás mértékéig elveszítik a támogatásra való jogosultságukat, következésképpen kötelesek – a törvényes kamatokkal és az átértékelési különbözettel növelt összegben – visszafizetni az annak megfelelő hozzájárulást.

3. Az érintett vállalkozás az e rendelet 2. cikke 2. bekezdésének a) pontja szerinti vállalatközi megállapodás be nem tartása esetén elveszíti a nagyobb hozzájárulásból történő részesüléshez való jogot.

4. A hatályos szabályozás értelmében az előző bekezdésekben foglalt rendelkezések a hozzájárulásokban részesülő társaságokat ellenőrző, azok által ellenőrzött vagy hozzájuk egyébként kapcsolódó társaságokra is vonatkoznak.

5. A decreto legislativo 31 marzo 1998, n. 123 [1998. március 31-i 123. sz., felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet] 9. cikkében előírt esetek is a nyújtott előnyök visszavonását eredményezik.”

A Gazzetta Ufficiale 2006. február 13-i 36. számában kihirdetett Decreto ministeriale del 6 febbraio 2006 (2006. február 6-i miniszteri rendelet; a továbbiakban: 2006. évi miniszteri rendelet); különösen:

az 1. cikk, amely megerősíti, hogy a 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikkében előírt hozzájárulás a berendezés eszközértékének a vállalkozás 273/2002. sz. törvény által indított átszervezési programhoz való csatlakozása miatt bekövetkező elvesztése miatti kártalanítást szolgál;

a 2. cikk, amelynek értelmében a szóban forgó kártalanítás kifizetése „a vállalkozásnak a »cégjegyzékből« a codice civile [polgári törvénykönyv] 2495. cikke szerinti törlését követően, vagy – több tevékenységet végző

vállalkozások esetében – az öntödei tevékenységnek egy másik, olyan újonnan létrehozott vállalkozásra történő átruházását követően történik, amely a berendezések fizikai megsemmisítéséhez szükséges műveletek és követelmények teljesítését követően megszünteti a tevékenységét. A kártalanítás mindenestre nem fizethető ki, ha a berendezések megsemmisítése a rendeletnek a Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italianában való közzétételétől számított egy éven belül nem történik meg;”

a 3. cikk, amely megerősíti, hogy a hozzájárulás mértéke a 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikkének 3. bekezdésével összhangban nyer meghatározást.

Decreto-legge del 31 dicembre 2007, n. 248, convertito dalla legge del 28 febbraio 2008, n. 31 (a 2008. február 28-i 31. sz. törvény útján törvénnyé átalakított, 2007. december 31-i 248. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet; a továbbiakban: 248/2007. sz. rendkívüli törvényerejű rendelet), különösen az 51-quater. cikk, amely megerősíti, hogy a 273/2002. sz. törvény 12. cikkének 2. bekezdése alapján nyújtott ösztönzöt – „a polgári törvénykönyv 2740. cikke alapján a vállalkozás hitelezőinek javára történő anyagi felelősségvállalás teljesítése szakértői vizsgálat útján történő ellenőrzésének sérelme nélkül” – a 2006. évi miniszteri rendeletben meghatározott eljárásoknak megfelelően fizetik ki.

Decreto del MISE del 17 aprile 2009 (2009. április 17-i gazdaságfejlesztési miniszteri rendelet; a továbbiakban: 2009. évi miniszteri rendelet), amely megismétli a 273/2002. sz. törvény 12. cikkének 2. bekezdése alapján nyújtott ösztönző számításának fent említett módszerét.

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A vas- és acélöntödei ágazatban tevékenységet végző és teljes egészében a Cividale s.p.a. tulajdonát képező Flag s.r.l. 2004. június 18-án a 273/2002. sz. törvény 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikke 2. bekezdésének a) pontjával összhangban értelmezett 12. cikkében előírt hozzájárulás (a továbbiakban: szóban forgó hozzájárulás) 100%-os mértékben történő megszerzése céljából kérelmet nyújtott be a MISE-hez. E társaság ugyanis el kívánta idegeníteni az egyik termelőberendezését, és az ebből adódó foglalkoztatási problémák megoldása céljából vállalatközi megállapodást akart kötni a Cividale Spa-val.
- 2 A MISE 2006. szeptember 14-i feljegyzésében – az elidegenítendő berendezés értékének meghatározására irányuló vizsgálat lefolytatását követően – a Flag s.r.l. társaság javára fizetendő hozzájárulást ideiglenesen 1 645 365,58 EUR összegben állapította meg. Azt is egyértelművé tette, hogy e hozzájárulás kifizetése feltételét képezi egyrészt a berendezés megsemmisítésének az e célt szolgáló miniszteri bizottság általi ellenőrzése, másrészt a vállalkozás elidegenítendő részének egy másik, kizárólag a szóban forgó berendezés megsemmisítése céljából létrehozott társaságra történő átruházása.

- 3 A Flag s.r.l. társaság a vállalkozás elidegenítendő részét 2006. december 28-án kelt okirattal átruházta a szóban forgó üzem megsemmisítése, a hulladék értékesítése és az abból származó bevételnek az állami költségvetésbe történő befizetése céljából létrehozott Flag Fonderia Acciaio Marcon s.r.l. társaságra. Ezt követően e társaság végszámolás alá került, majd törölték a cégjegyzékből.
- 4 A Cividale S.p.A., az egyetlen fennmaradó tag tehát a 2006. szeptember 14-i feljegyzésben számszerűsített hozzájárulás megfizetését kérte a MISE-től.
- 5 A MISE 2013. május 29-i 1303. sz. határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) viszont a csekély összegű állami támogatásokra vonatkozó szabályok (az úgynevezett „*de minimis* szabályrendszer”) alkalmazásával csak 200 000,00 EUR kifizetését engedélyezte.
- 6 A Cividale s.p.a. és a Flag s.r.l. e határozat ellen keresetet terjesztett a T.A.R. per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) elé, amelyben többek között az arányosság, az észszerűség és a bizalomvédelem elvének megsértésére, valamint a megtámadott határozat észszerűtlenségére és indokolásának hiányára hivatkozott, mivel a MISE soha nem említette, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazása szempontjából a szóban forgó hozzájárulással kapcsolatban az Európai Bizottságnál bejelentési eljárás van folyamatban, és a támogatást nem tette függővé e bejelentési eljárás eredményétől. Ezenfelül az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk, valamint a 659/1999 rendelet megsértésére hivatkoztak, mivel a szóban forgó hozzájárulás nem állami támogatás, hanem pusztán gazdasági előnnyel nem járó kártalanítás.
- 7 A MISE részt vett az eljárásban, és előadta, hogy 2003. szeptember 24-én „megkísérelte” a 659/1999 rendeletnek megfelelően bejelenteni az Európai Bizottságnak a szóban forgó hozzájárulásra vonatkozó szabályokat, de a Bizottság 2003. november 21-én küldött további tájékoztatáskérését követően úgy vélte, hogy a Bizottság elutasító határozatot fog hozni, ezért úgy döntött, hogy nem folytatja az eljárást.
- 8 A T.A.R. per il Lazio (Lazio tartomány közigazgatási bírósága) hatásköre hiányának megállapítását követően az elsőfokú eljárást lefolytató T.A.R. per il Veneto (Veneto tartomány közigazgatási bírósága) 00118/2019. sz. ítéletével elutasította az említett társaságok kereseteit. Jóllehet a T.A.R. per il Veneto (Veneto tartomány közigazgatási bírósága) bírálta azt, ahogyan a MISE az ügyet az Európai Bizottsággal szemben kezelte, úgy ítélte meg, hogy az említett társaságok által kért támogatás a Bizottság előzetes határozatának hiányában nem folyósítható. A szóban forgó társaságok ezért ezen ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztettek a Consiglio di Stato (államtanács), vagyis a kérdést előterjesztő bíróság elé.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvei

- 9 A felülvizsgálatot kérelmező társaságok előadják, hogy a szóban forgó hozzájárulás nem minősülhet állami támogatásnak, mivel az EUMSZ 107. cikkben előírt feltételek több okból sem teljesülnek. Először is, mivel a szóban forgó hozzájárulás feltétele a termelőberendezések végleges megsemmisítése és az azok tulajdonosának minősülő jogalany megszűnése, a támogatás nem torzíthatja a versenyt, mivel azt olyan vállalkozás javára nyújtják, amely már nem része az érintett piacnak. A szóban forgó hozzájárulás tehát pusztán az említett jogalany termelési kapacitásának elvesztése miatt járó kártalanításnak minősül. Végezetül, a miniszteri rendeletekben meghatározott számítási szempontok alapján meghatározott hozzájárulás összege határozottan a megsemmisített berendezésnek a termelési kapacitásához viszonyított értéke alatt marad.
- 10 A felülvizsgálatot kérelmező társaságok azt is előadják, hogy a T.A.R. per il Veneto (Veneto tartomány közigazgatási bírósága) tévesen állapította meg, hogy a nemzeti bíróság nem léphet az Európai Bizottság helyébe az állami támogatás fogalmának a 2009. évi közleményben előírt értelmezése során, különösen akkor, ha – a jelen ügyben foglaltakhoz hasonlóan – az Európai Bizottság a bejelentési eljárás elmulasztása miatt nem hozott határozatot.
- 11 A MISE beavatkozott az eljárásba, és a felülvizsgálati kérelem elutasítását, valamint a megtámadott ítélet helybenhagyását kérte. Megerősítette, hogy a felülvizsgálatot kérelmező társaságok, valamint 13 másik vállalkozás tekintetében ideiglenesen elismerte a szóban forgó hozzájárulás nyújtását, de ezt követően úgy döntött, hogy visszavonja annak elismerését, és 200 000,00 EUR összeghatárig terjedő támogatással helyettesíti, mivel „nem volt meggyőződve” arról, hogy a szóban forgó hozzájárulás összeegyeztethető az uniós állami támogatási szabályokkal. Azt is megerősítette, hogy már nincs a birtokában semmilyen, a MISE vagy az Európai Bizottság által készített olyan dokumentum, amely arra vonatkozna, hogy „megkísérelte” volna bejelenteni a Bizottságnak a szóban forgó hozzájárulásra vonatkozó szabályokat.

Az előzetes döntéshozatalra utalás indokainak rövid bemutatása

- 12 A Consiglio di Stato (államtanács) kétli, hogy a szóban forgó hozzájárulás az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk értelmében vett állami támogatásnak minősülhetne, következésképpen pedig az Európai Bizottság részére történő bejelentési kötelezettség vonatkozna rá. Az e kérdésre adott válasz döntő jelentőségű az alapeljárás szempontjából, amelyben a szóban forgó hozzájárulás állami támogatási minőségének feltételezése alapján elfogadott intézkedéseket támadnak meg, még akkor is, ha az Európai Bizottság e tekintetben nem hozott határozatot.
- 13 Jóllehet a kérdést előterjesztő bíróság elismeri, hogy a szóban forgó hozzájárulás összeegyeztethetőségének vizsgálata az Európai Bizottság feladatát képezi,

megállapítja, hogy az EUMSZ 107. és EUMSZ 108. cikk, valamint a 659/1999 rendelet alkalmazása szempontjából az „állami támogatás” önálló fogalma bír relevanciával; megállapítja, hogy kizárólag az objektíve állami támogatásnak minősíthető intézkedés tekintetében áll fenn a Bizottsághoz történő előzetes bejelentés kötelezettsége.

- 14 A kérdést előterjesztő bíróság a 262/1. sz. bizottsági közlemény 66–69. pontja és az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata alapján emlékeztet arra, hogy állami támogatásnak minősül minden olyan előny, amely – akár közvetve is – valamely vállalkozásnak kedvez, függetlenül attól, hogy az előny gazdasági támogatás, adókedvezmények vagy egyéb olyan kedvezmények formájában valósul-e meg, amelyek a vállalkozás mérlegét rendszerint terhelő kötelezettségek alól mentesítik (lásd: a Bíróság 1974. július 2-i ítélete, C-173/73. sz. ügy; 1999. október 5-i ítélete, C-251/97. sz. ügy). Konkrétan – a Bíróság ítélezési gyakorlatának megfelelően – az ilyen támogatások esetében nincs jelentősége annak, hogy az intézkedés szociális vagy adózási célt szolgál: ebben az értelemben az olyan bankgaranciák nyújtása, amelyet a vállalkozás egyébként nem kapott volna meg, valamint a földterületek kedvezményes áron történő értékesítése szintén állami támogatásnak minősült (lásd: a Bíróság 1998. február 2-i 67., 68. és 70/85. sz. ítélete; 1991. március 21-i C-303/88. sz. ítélete; 1999. május 19-i C-6/97. sz. ítélete; 1990. március 21-i C-142/87. sz. ítélete; 2003. április 10-i T-366/00. sz. ítélete). Ezzel szemben az egyes vállalkozásoknak a közszolgáltatási kötelezettségek teljesítésével kapcsolatos többletköltségek ellentételezéseként nyújtott hozzájárulások, valamint az olyan általános intézkedések, amelyek nem kifejezetten bizonyos vállalkozásokat vagy termelőket részesítenek előnyben, nem tartoznak e fogalom körébe (lásd: a Bíróság 2001. november 22-i ítélete, C-53/00. sz. ügy; 2003. július 24-i ítélete, C-280/00. sz. ügy).
- 15 A Consiglio di Stato (államtanács) ezt követően rámutat arra, hogy léteznek olyan uniós rendeletek, amelyek meghatározzák a Bizottságnak történő előzetes bejelentési kötelezettség nélkül *a priori* megengedhető állami támogatásokat: ezek olyan intézkedések, amelyek célja a beruházások növelése, vagy mindenesetre a kedvezményezett vállalkozás működéséhez és fenntartásához való hozzájárulás. A szóban forgó hozzájárulás esete viszont ettől eltérő, mivel annak nyújtása kizárólag a termelőberendezések fizikai megsemmisítése és a megsemmisített berendezés tulajdonosa, valamint a támogatás kedvezményezettje vállalkozói tevékenységének ezzel összefüggő megszüntetése ellenében történik.
- 16 A Consiglio di Stato (államtanács) szerint ez utóbbi megfontolás a 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikke 2. bekezdésének a) pontjában előírt azon esetre is vonatkozik, amelyben a termelési ciklust megszüntető vállalkozás a foglalkoztatás és az elidegenített termelés fenntartása érdekében megállapodást köt más vállalkozásokkal. Ilyen esetben ugyanis a nemzeti szabályozás megakadályozza, hogy a támogatást annak a vállalkozásnak a javára fizessék ki, amely a berendezést elidegenítő vállalkozással kötött megállapodásban vállalja, hogy átveszi annak termelési kapacitását és munkavállalóit. Ezenfelül a szóban forgó

hozzájárulásban részesülő személy a kifizetést követő öt évig nem állíthatja helyre a termelési kapacitást.

- 17 A kérdést előterjesztő bíróság elismeri, hogy az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályozás tartalmaz bizonyos olyan támogatási intézkedéseket, amelyeket a szóban forgó hozzájáruláshoz hasonlóan a kedvezményezett vállalkozás termelésének csökkentése ellenében nyújtanak, ideértve különösen a mezőgazdasági vállalkozásoknak az úgynevezett „kötelező területpihentetés” keretében nyújtott hozzájárulást, valamint a 2078/92/EGK rendeletben meghatározott támogatásokat. Ugyanakkor megjegyzi, hogy ezek az intézkedések előre meghatározott időtartamra szólnak, és sem a termelésre szánt eszközök elidegenítését, sem a kedvezményezett vállalkozás megszűnését nem foglalják magukban.
- 18 A Consiglio di Stato (államtanács) ezzel párhuzamosan rámutat arra, hogy a szóban forgó hozzájárulás felvet néhány kérdést, amennyiben azt a 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikke 2. bekezdésének a) pontja szerinti 100%-os mértékben folyósítják. Az a megállapodás, amelyet a kérelmező társaság a termelés átvétele és a foglalkoztatási problémák megoldása érdekében más társaságokkal köt, ugyanis alkalmas lenne arra, hogy a társaság ügyfélkörét egyetlen másik társaságra ruházza át, amely így az ügyfelek és a forgalom tekintetében előnyhöz jutna. Az ilyen megállapodások, különösen, ha tényleges egyesülésekhez kapcsolódnak, vállalkozások közötti összefonódásoknak minősülhetnek, amelyek elvileg befolyásolhatják a versenyt. A Consiglio di Stato (államtanács) ezenkívül kiemeli, hogy a szóban forgó hozzájárulás szabályozása nem tartalmaz az összefonódásokkal kapcsolatos nemzeti és uniós jogot védő záradékot. Ezek a kérdések viszont nem vetődnek fel a 73/2004. sz. miniszteri rendelet 2. cikke 2. bekezdésének b) pontja által előírányzott esetben, amelyben – más vállalkozásokkal való megállapodás megkötése előírásának hiányában – a termelési ciklust megszüntető vállalkozás által hátrahagyott ügyfélkör szabadon oszlik meg az ágazat vállalkozásai között.